

‘Heimwee is de mooiste emotie’

Al ruim 25 jaar reist **Floortje Dessing** de wereld over. Onlangs verscheen haar boek *Heimwee moet je koesteren*, waarin ze haar ervaringen optekende. Met daarin ook enkele levenslessen die ze uit dat vele reizen trok.

TEKST: BRAM DE GRAAF

Haar koffers staan klaar, alweer. Deze keer gaat de reis naar Zuid-Afrika en Zimbabwe. Een nieuw avontuur tegemoet.

“Ik ben nu 52, een leeftijd waarop je een tussen-tijdse balans opmaakt”, zegt Floortje. “Een leeftijd ook waarop je gaat terugblikken. Vroeger maakte ik altijd plannen: ik wil dit nog doen, en dat. Maar ik dacht: als ik eenmaal de vijftig ben gepasseerd, word ik rustiger. Dan zal ik wat normaler zijn, zoals iedereen.”

Lachend: “Maar dat is niet gelukt.”

Rustiger was het sowieso al niet de afgelopen maanden. Ze was tot op het laatst druk bezig met de serie *Floortje gaat mee*, die inmiddels is uitgezonden. En dan wilde ze ook nog een boek schrijven omdat ze ruim 25 jaar de wereld rondreist. “Het is inmiddels verschenen en ik krijg leuke reacties. Ik vond het heel spannend. Met het schrijven begeef ik me op glad ijs, het is niet mijn vak. Maar ik vind het heel leuk om te doen. En het was goed om alles eens op een rijtje te zetten.”

De titel is: ‘Heimwee moet je koesteren.’ Is dat een les die je tijdens je vele reizen leerde?

“Inderdaad. Ik groeide op in een veilige, warme omgeving. Maar het was ook een beetje saai.

Alles wat zich daarbuiten afspeelde was avontuur. Dus toen ik als twintiger kon gaan reizen vond ik het elke keer weer heerlijk om een vliegtuig in te stappen voor nieuwe avonturen en ontmoetingen. Waarom zou ik terugverlangen naar thuis? Maar nu ik ouder ben, weet ik dat heimwee iets moois is. Het is een verlangen naar die warmte van thuis en dat gemis voelen. Ik vind heimwee daarom een van de mooiste emoties. Want een warm en veilig thuis hebben is een cadeau.”

Ben je er tijdens het schrijven ook achter gekomen wanneer je het gelukkigst was?

“Vaak besef ik pas achteraf hoe gelukkig ik was, nooit op het moment zelf vanwege de hectiek. Ik heb in de verschillende fases van mijn carrière zo veel plezier gehad. In het begin omdat alles kon en ik vaak maar wat deed en wel zou zien wat er gebeurde. En daarna was het leuk omdat ik beter wist wat ik aan het doen was. Voor *Het einde van* ►

‘Een warm en veilig thuis hebben is een cadeau’

FOTOGRAFIE: SHODY CAREMAN / LUMEN

‘Geluk hangt niet af van materiële zaken, alle clichés daarover zijn waar’

de wereld kreeg ik ontzettend veel waardering, wat ook weer fantastisch was.”

Waar wonen de gelukkigste mensen en wat maakt hen dat?

“Niet in het Westen in ieder geval. Wij leven in luxe, hebben alles. Altijd internet, een warme douche, kunnen eten wat en wanneer we willen. 70 procent van de wereld kan daar alleen maar van dromen en wil niets liever dan ons zijn. Toch stromen wij niet over van het geluk. Hoe kan dat? Ik vond die gelukkige mensen op plekken waar niet zo veel is. Gisteren was ik met mijn moeder op de markt en bij de kaasboer konden we kiezen uit wel zestig kazen. Worden we daar blij van? Laatst nam ik een stuk Goudse kaas

mee voor iemand die ik bezocht voor *Het einde van de wereld*. Die had al vijf jaar geen kaas gezien, de geluks-kreet ging door alle geluidsbarrières heen. De meeste mensen in dat programma zien ook hun vrienden weinig. Maar als ze bij elkaar zijn, is het contact heel intens. Ze leven veel bewuster. Ik vind dat fascinerend. Een levensles is dus dat geluk totaal niet afhangt van materiële zaken, alle clichés daarover zijn waar.” Materialistisch waren ze bij Floortje thuis allesbehalve. Ze was de jongste van een hecht gezin van vier kinderen; ‘een druk en dodelijk vermoeiend kind’, zoals ze zelf zegt. Haar vader had een drukkerijtje, breed hadden ze het niet. Ze bezaten geen auto, op vakantie gingen ze in eigen land. “Met de fiets en dan het liefst wildkamperen bij een boer. De eerste levensles die ik van mijn ouders kreeg, was: wees lief voor elkaar. Ze sloegen daarin een beetje door, maar dat was de belangrijkste. Bij ons thuis werd nooit ruzie gemaakt. Het was zo’n warm PvdA-nest. Betrokken, bevlogen, naar elkaar omkijkend. Mijn vader is 93, mijn moeder 83. Ze hebben een enorme vriendenkring en maken nog steeds vrienden. Ze voeren laatst mee op de Zonnebloemboot en leerden daarop weer nieuwe mensen kennen, met wie ze nu afspreken. Zo leuk.”

Het leven houdt dus niet op als je ouder wordt?

“Zeker niet! Het is wel belangrijk actief te blijven. Mijn vader was tot een paar jaar geleden nog vrijwilliger bij het strijkorkest Amsterdam Sinfonietta. Was hij lekker sociaal bezig, mocht hij gratis naar concerten. Op het Japanse eiland Okinawa worden mensen bovengemiddeld oud. En dat heeft niet alleen met gezonde voeding te maken, ook met hun levenswijze. Pensioen kennen ze niet, met negentig jaar staan ze nog in een winkeltje of bewerken het land. In een trager tempo, maar ze draaien gewoon mee. Ik heb nog een avond met ze gefeest; gedanst en sake gedronken. Erg gezellig, ze waren zo vitaal nog. ►

FOTOS: BNNVARA (3, 4)

Uit het leven van Floortje Dessing

Levensloop Floortje Dessing

- 1970 op 31 augustus geboren in Heemstede
- 1988 opleiding tolk/vertaler Hogeschool Diemen
- 1990 opleiding audiovisuele media Hogeschool voor de Kunsten Utrecht
- 1993 redacteur en presentator Radio Veronica
- 1995 presentator *Mega top 50* Veronica Televisie
- 1997 eerste reisprogramma: *Veronica reisdids*
- 2003 wordt ambassadeur van Max Havelaar
- 2004 eerste boek verschijnt: *100 wereldplekken die je gezien moet hebben*
- 2006 opent eerste Nukuhiva-boetiek met fairtrade-kledingmerken
- 2007 presenteert BNN's 3 *op reis* (tot 2014)
- 2014 start *Floortje naar het einde van de wereld*
- 2016 wint Gouden Televizier-Ring en wordt ‘Omroepvrouw van het Jaar’
- 2017 begint met vrienden camping in Zandpol
- 2020 maakt vanwege coronapandemie *Floortje blijft hier*
- 2023 verschijning *Heimwee moet je koesteren*
- 2023 start programma *Floortje gaat mee*

Floortje naar het einde van de wereld in Belize

Floortje naar het einde van de wereld in Kenia

In het Westen zien we ouderen vaak niet meer voor vol aan en vormen ze een last. Ik ben er ook erg voor dat ouderen samenwonen met jongeren. Die interactie is zo belangrijk."

Wat heb je geleerd over de liefde in je avontuurlijke leven?

"Tja, daarin ben ik anders dan de meeste mensen. Ik heb ongelofelijk veel leuke liefdes in mijn leven gehad, en nog steeds. En die koester ik. Maar ik ben niet van huisje, boompje, beestje; ik word niet gelukkig als ik elke ochtend naast dezelfde persoon wakker moet worden. Ik heb vaak langeafstandsrelaties, dat kost me totaal geen moeite. Dat geeft mij en de ander vrijheid. Mijn basis zijn mijn familie en vrienden."

Ben je in de liefde ook altijd op zoek naar nieuwe avonturen en verhalen?

"Dat is mooi omschreven. Het was altijd van: die is leuk! Oh, wacht: die ook! Maar daarin ben ik wel rustiger geworden, hoor. Het betekent ook niet dat ik veel harten heb gebroken of mijn hart vaak is gebroken. Ik heb geleerd dat er bij verschillende levensfasen, verschillende liefdes passen. Door al dat reizen is het ook lastig om een vaste liefde te hebben."

‘Durf buiten de lijntjes te kleuren’

Heimwee moet je koesteren

25 jaar bijzondere reizen, ontmoetingen en inzichten

Floortje blikt in dit boek terug op 25 jaar reisprogramma's maken. Wat is haar het meest bijgebleven van de bijzondere ontmoetingen met mensen over de hele wereld? Hoe heeft het reizen haar gevormd tot wie ze nu is en hoe kijkt ze naar de toekomst?

Uitgeverij Meulenhoff | € 22,50, e-boek € 13,99

Tijdens dat reizen heb je hachelijke momenten beleefd, zoals in 2017 in Jemen. Je moest toen dagen schuilen in een kelder vanwege gevechten. Wat heeft dat je geleerd over angst?

"Ik heb tijdens het reizen veel angstaanjagende momenten meegemaakt, niet alleen in Jemen, ook in Syrië en Irak. Altijd denk ik dan: heb vertrouwen, het komt goed. Ik film daar mensen voor wie die angst een dagelijkse realiteit is. En ik kan weer weg. Het bangst was ik 2014 toen ik in het ziekenhuis lag met een hersenvliesontsteking en opeens niet meer kon lopen. En ik was toen nog maar net hersteld van een pittige nieroperatie. Ik kreeg nogal wat voor mijn kiezen in korte tijd. Daardoor leer je wel dat een goede gezondheid het allerbelangrijkste is."

Heb je nog andere levenslessen getrokken uit die periode?

"Ik realiseer me sindsdien des te meer dat we in Nederland zo voortkabbelen. Alles is hier ingesteld op veiligheid en zekerheid. We zijn heel braaf, nemen nauwelijks risico's. Nederlanders mogen best iets meer pit in hun donder hebben. Het is een levensles die ik meegeef in mijn boek: ga vlammen, niet kabbelen. Durf buiten de lijntjes te kleuren. Want anders mis je het allerleukste wat er bestaat, namelijk: avonturen beleven. Dat hoeft helemaal niet zo groot, ver en bizar zoals ik dat doe. Maar doe het! Want één keer hoesten en het leven is voorbij." ●

